

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Christiansborg
1218 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-790-0692
Dok.: RAJ41404

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 1819, som medlem af Folketinget Marlene Harpsøe (DF) har stillet til justitsministeren den 9. april 2010.

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Christiansborg
1218 København K

Dato: 29. april 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-790-0692
Dok.: RAJ41404

Spørgsmål nr. S 1819 fra medlem af Folketinget Marlene Harpsøe (DF):

”Vil ministeren medvirke til at fjerne forældelsesfristen for sager om seksuelt misbrug af børn, sådan som et flertal i Folketinget ønsker det?”

Svar:

Straffelovens kapitel 11 om ophør af den strafbare handlings retsfølger indeholder bestemmelser om forældelse af strafansvar, herunder bl.a. visse særlige regler om forældelse i sager om seksuelt misbrug af børn.

Efter straffelovens § 93 afhænger forældelsesfristens længde som udgangspunkt af strafferammen for den pågældende forbrydelse. Forældelsesfristen er således 2 år, når strafferammen ikke overstiger fængsel i 1 år, 5 år ved en strafferamme på fængsel indtil 4 år, 10 år ved en strafferamme på fængsel indtil 10 år, og 15 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel på bestemt tid.

Baggrunden for denne sammenhæng mellem forældelsesfristen og lovovertrædelsens grovhed er, at jo grovere en lovovertrædelse er, desto større behov vil der typisk være for at forfølge den, selv om der er gået længere tid, efter at den er begået, og desto svagere vil de hensyn, der kan tale imod en sådan forfølgning, typisk være.

Herudover følger det af straffelovens § 94, at forældelsesfristen som udgangspunkt regnes fra den dag, da den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Efter § 94, stk. 4, regnes forældelsesfristen for bl.a. en række sædelighedsforbrydelser (f.eks. straffelovens §§ 210 om incest, § 222 om samleje med en person under 15 år og § 223 om samleje bl.a. med adoptivbarn, plejebarn mv. under 18 år) dog tidligst fra den dag, den forurettede fylder 18 år. Baggrunden herfor er et ønske om at sikre, at personer, der som børn bliver udsat for seksuelt misbrug, har mulighed for som voksne – hvor de bedre vil være i stand til at varetage egne interesser – at reagere over for dette misbrug, uden at forældelsesreglerne udelukker muligheden for strafferetlig forfølgning. Bestemmelsen omfatter tilfælde vedrørende seksuelt misbrug, som bl.a. er karakteriseret ved, at et barn som offer på grund af forholdets karakter og et nært forhold eller et på anden måde særligt forhold til misbrugeren kan føle sig presset til at hemmeligholde misbruget.

Ved overvejelser om, hvilke regler om forældelse der bør gælde, er det efter Justitsministeriets opfattelse vigtigt at være opmærksom på, at en ændret forældelsesfrist ikke indebærer en ændring af kravene til bevisernes styrke. Der kan derfor være betydelige bevismæssige vanskeligheder forbundet med at retsforfølge forbrydelser, der er begået mange år forinden. Det gælder ikke mindst i tilfælde, hvor der ikke foreligger tekniske beviser, men hvor beviserne i det væsentlige eller udelukkende består af offerets vidneudsagn.

De nuværende forældelsesregler i sager om seksuelt misbrug af børn er udtryk for en samlet afvejning af på den ene side at vise hensyn til offeret og samfundets interesse i, at disse forbrydelser bliver anmeldt, og på den anden side hensynet til at undgå omfattende efterforskning af sager, der ikke vil kunne gennemføres på grund af utilstrækkelige beviser, og hvor den forurettede formentlig vil opleve en frifindelse som en yderligere krænkelse.

Den aktuelle debat om seksuelt misbrug af børn kan imidlertid give anledning til at overveje, om de gældende regler fortsat er tidssvarende.

Justitsministeriet vil derfor anmode Straffelovrådet om i for-

bindelse med rådets gennemgang af straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden at overveje, om der efter rådets opfattelse er grundlag for at ændre forældelsesfristen i sager om seksuelt misbrug og andre former for seksuel krænkelse af børn.